

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **M. M.**, zast. zákonným zástupcem S. M., zast. Mgr. Pavlem Čížinským, advokátem se sídlem Baranova 1026/33, Praha 3, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 11. 2018, č. j. MV-34887-6/SO-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 3. 9. 2019, č. j. 59 A 118/2018 - 52, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce **se přiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci (dále jen „krajský soud“), kterým byla výrokem I. podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta jeho žaloba proti shora uvedenému rozhodnutí žalované a výrokem II. bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Rozhodnutím žalované bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 24. 1. 2018, č. j. OAM-21538-15/DP-2017, jímž byla zamítnuta stěžovatelova žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny pro nesplnění podmínky podle § 42a odst. 6 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění rozhodném pro projednávanou věc.

[2] Součástí kasační stížnosti byl návrh na přiznání odkladného účinku. Stěžovatel spatřuje újmu v povinnosti nuceného vycestování, jelikož v současné době nedisponuje žádným pobytovým oprávněním. To by pro něj znamenalo ukončení již pětiletého pobytu v ČR, kde pobývá s celou rodinou a kde navštěvuje 3. ročník základní školy. V ČR strávil většinu svého života a absolvoval veškeré vzdělání. Nucené vycestování na Ukrajinu, kde by se v současné době ani nedomluvil, by jej vytrhlo z přirozeného prostředí, do něhož je již integrován. Jeho babička žije v ČR téměř 20 let, má zde povolený trvalý pobyt

a zajišťuje rodině zázemí, které by postrádal. Na Ukrajině naopak rodina intenzivní kontakty nemá, protože ČR od příjezdu neopustila.

[3] Upozornil, že odcestovat by museli též jeho rodiče a sestra, přestože rodiče podali žádosti o vydání zaměstnanecké karty a řízení o nich budou brzy skončena. Na vydání zaměstnaneckých karet čekají více než dva roky z důvodu nezákonného rozhodnutí správního orgánu. Vycestování by též zásadním způsobem ztížilo komunikaci s jeho zástupcem. Jiným osobám žádná újma nevznikne a narušení veřejného zájmu je za popsanych okolností přiměřené. Navíc mu byl přiznán odkladný účinek již v řízení před krajským soudem.

[4] Žalovaná s návrhem na přiznání odkladného účinku nesouhlasí. Stěžovateli újma vzniknout nemůže, tak by tomu mohlo být až na základě správního vyhoštění, o němž se rozhoduje v samostatném řízení, ve kterém je posuzována přiměřenost zásahu do soukromého a rodinného života. V této souvislosti odkázala na usnesení Ústavního soudu ze dne 24. 4. 2012, sp. zn. Pl. ÚS 23/11. Účelem přiznání odkladného účinku není suplovat pobytové oprávnění. Stěžovatel, jeho sestra i rodiče žádali o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny dohromady, aniž by kdokoli z nich disponoval pobytovým oprávněním. Rodiče na území pobývali pouze proto, že krajský soud přiznal ve věci vydání zaměstnaneckých karet jejich žalobám odkladný účinek. V současnosti nejsou řízení o udělení zaměstnaneckých karet skončena, neboť původní správní rozhodnutí byla zrušena. K přiznání odkladného účinku i ke zrušení těchto rozhodnutí však došlo až po vydání rozhodnutí žalované. Dodala též, že stěžovatel žádné skutečnosti, jež by odůvodňovaly přiznání odkladného účinku, netvrdí.

[5] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. platí, že kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. musí být pro přiznání odkladného účinku naplněny dva předpoklady. Soud přizná žalobě (kasační stížnosti) odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Soud zjišťuje jen to, zda jsou uvedené zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku splněny. Nezabývá se tedy věcným posouzením věci.

[6] Žalovanému lze přisvědčit, že k bezprostřednímu opuštění ČR by mohl být cizinec donucen až v souvislosti s rozhodnutím o správním vyhoštění. To však neznamená, že by mu nemohla hrozit závažná újma v důsledku jiného rozhodnutí ve věci jeho pobytu. Přiznání odkladného účinku je totiž vždy záležitostí konkrétních okolností projednávané věci.

[7] V posuzovaném případě má přiznání odkladného účinku pro stěžovatele reálný význam v podobě možnosti legálního setrvání na území ČR, nevystavení se riziku správního vyhoštění a předejití negativním důsledkům s tím spojeným (zejména zákazu pobytu na území Evropské unie).

pokračování

[8] Stěžovatel je osmiletý chlapec, který stěžejní část svého života prožil v ČR, má zde rodinu (rodiče, sestru a babičku) a navštěvuje již 3. ročník základní školy. V této souvislosti předložil nejen potvrzení ze dne 18. 9. 2019 o návštěvě školy ve školním roce 2019/2020 (viz č. l. 13 spisu kasačního soudu), nýbrž též doklady o dosavadním úspěšném průběhu studia (viz č. l. 16 až 22 spisu krajského soudu). Podle svého tvrzení, které nebylo zpochybněno, nemá jeho rodina na Ukrajině téměř žádné kontakty. Musel by proto odcestovat alespoň s jedním ze svých rodičů, přestože v souladu s vyjádřením žalované stále probíhají řízení o jejich žádostech o vydání zaměstnaneckých karet, nebo se svou babičkou, která však poskytuje celé rodině v ČR zázemí.

[9] Za těchto okolností považuje soud za osvědčené, že stěžovatel je na území ČR plně integrován, chodí zde do školy a má zde nejbližší rodinu. Vzhledem k délce pobytu na území a jeho věku by vycestování na Ukrajinu znamenalo podstatný zásah do jeho života. Nelze odhlédnout ani od toho, že by s ním musel odcestovat přinejmenším jeden z jeho rodičů, popř. babička, nepřiznání odkladného účinku by tedy mělo negativní důsledky i pro ně.

[10] Soud má zároveň za to, že v projednávané věci nepřevažuje ochrana veřejného zájmu nad případným zásahem do soukromého a rodinného života stěžovatele. Byť jeho další setrvání na území ČR narušuje zájem společnosti na ochraně veřejného pořádku, nejedná se s ohledem na okolnosti nynější věci o narušení podstatné a nepřiměřené. Soud současně nezjistil, že by přiznáním odkladného účinku hrozila jakákoli újma jiným osobám.

[11] Nejvyšší správní soud s ohledem na shora uvedené dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku podle § 107 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. jsou splněny. Tímto usnesením soud nepředjímá meritorní posouzení případu a rozhodnutí ve věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. října 2019

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu